

Рішення Вченої ради від 03 лютого 2017 року

ПРОЕКТ

**КОНЦЕПЦІЯ
РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ХНАДУ**

ХНАДУ-2016

ЗМІСТ

№	Назва розділу	№ сторінки
1	Роль дистанційного навчання у сучасному суспільстві	2
2	Обґрунтування доцільності створення електронного університету	3
3	Основні положення стратегії розвитку сучасного університету в ХНАДУ	8
3.1	Мета розвитку сучасного університету в ХНАДУ	8
3.2	Завдання розвитку сучасного університету	8
3.3	Основні стратегічні напрямки розвитку сучасного університету в ХНАДУ	8
3.4	Етапи впровадження технологій дистанційного навчання у навчальний процес університету	9
4	Забезпечення впровадження і розвитку сучасного університету	10
4.1	Навчально-методичне забезпечення	10
4.2	Нормативно-правове забезпечення	11
4.3	Внутрішні нормативно правові документи	11
4.4.	Інформаційно-технічне забезпечення	12
4.5	Методичні доробки університету	12
5	Очікувані наслідки розвитку сучасного університету в ХНАДУ	13
	Програма роботи з впровадження технологій дистанційного навчання в ХНАДУ у 2016/20 навчальних роках	15

1. Роль дистанційного навчання у сучасному суспільстві

Визначення

Дистанційне навчання (ДН) – це організований засобами ІКТ з використанням дистанційного курсу навчальний процес, якому притаманні всі особливості звичайного (очного) навчального процесу.

Дистанційний курс – це запланована викладачем навчальна діяльність студента та його підтримка наявними інформаційними технологіями, зокрема, мультимедійними технологіями (аудіо, відео, анімація, моделювання тощо).

Система управління навчанням (віртуальне навчальне середовище) – програмне забезпечення, що призначене для організації навчального процесу, і включає середовища розробника, викладача та студента. В ХНАДУ використовується Moodle.

Система дистанційного навчання університету – складова частина системи навчання університету і складається з методичного, організаційного, кадрового, програмного, технічного забезпечення, які пов'язані з основною системою навчання.

У залежності від засобів використання дистанційного курсу навчальний процес поділяють на традиційне навчання підсилене дистанційними технологіями (до 30%), **змішане навчання** (blended learning) з використанням до 80% дистанційних технологій та дистанційне навчання (online learning).

Електронний університет (англ. E-University) - організаційна структура надання освітніх послуг громадянам, бізнесу, іншим споживачам, при якому взаємодія на основі використання ІКТ між університетом і користувачем мінімізована.

Електронний університет - система взаємодії на основі використання ІКТ, що реалізує всю сукупність управлінських та освітніх процесів і слугує меті істотного підвищення ефективності освітнього процесу і зниження витрат для клієнта.

До особливостей коннективістського **«масового відкритого дистанційного курсу»** (Massive Open Online Course – **МООС** - «мук», сМООС) відноситься: великий обсяг неструктурованої інформації, особиста мета учасника, свобода діяльності, відсутність контролю з боку викладача, учасник курсу виступає і як вчитель, і як учень.

З 2011 року у світі почалися поширюватись масові відкриті онлайн курси (xМООС), у яких з використанням біхевіористського та конструктивістського підходів навчається понад 10 000 слухачів у кожному.

Мікро-навчання - спосіб навчання, в якому поняття та ідеї представлені в дуже маленьких фрагментах, на дуже коротких тимчасових інтервалах, при необхідності, або в умовах максимальної сприйнятливості з контролем

Моделі змішаного навчання

Більшість програм змішаного навчання використовують одну з чотирьох моделей: обертання, гнучка модель, модель La Carte, і збагачена віртуальна модель, але їх набагато більше. Модель обертання включає в себе чотири підмоделі: обертання по робочим зонам, обертання лабораторій, перегорнутий клас і індивідуальне обертання. Кожна зона виконує свою роль відповідно до таксономії Блума.

Загальні положення

Сучасна освіта вимагає безупинно розширювати своє сприйняття комплексності світу та формування інформаційного суспільства. Для того, щоб знання отримали конкретний зв'язок з діями, необхідно постійно "навчати себе", поповнюючи й розширюючи свою освіту.

Освіта повинна орієнтуватися на формування освіченості особистості, яка буде працювати у майбутньому інформаційному суспільстві в умовах багатовекторності технологічного розвитку, глобалізації та конкуренції ринку товарів та послуг, збереження навколишнього середовища, а також соціальної відповідальності та швидкої зміни, що очікується у майбутньому, тощо. А це означає реструктуризацію навчальних планів, переосмислення ролі викладача.

Дистанційне навчання - це відкрита система навчання, що передбачає активне спілкування між викладачем і студентом за допомогою сучасних технологій та мультимедіа. Така форма навчання дає свободу вибору місця, часу та темпу навчання. Дослідження західних педагогів довели, що дистанційне навчання забезпечує високу якість навчання.

Система дистанційного навчання має ряд переваг і значно розширює коло потенційних студентів. Одержати освіту дистанційно має можливість молодь, яка не може поєднувати навчання з роботою або проживає у віддаленій від обласних центрів місцевості; військовослужбовці; домогосподарки; керівники; бізнесмени або студенти, що бажають паралельно одержати освіту. Дистанційна форма навчання підходить майже всім, тому що дає можливість гармонійно поєднувати навчання та повсякденне життя.

2. Обґрунтування доцільності створення електронного університету

ХНАДУ – один з провідних навчальних закладів України, який має висококваліфікований професорсько-викладацький персонал і потужні постійні зв'язки з промисловістю, перед якою стоїть складне завдання адаптації до ринкових відносин. Перехід до ринкових відносин торкнувся викладацького складу університету, спостерігається розрив поколінь, що призводить до зниження кваліфікації викладачів. Крім того, відбуваються певні зміни у середній освіті, які ускладнюють підготовку висококваліфікованих кадрів.

На даному етапі важливо утримати ті позиції, що посідає університет. Це вимагає комплексного підходу до професійної орієнтації абітурієнтів, підтримки високого професійного та педагогічного рівня викладачів, необхідності зв'язків з промисловістю.

Велике значення на етапі створення дистанційного курсу як елементу дистанційного навчання відіграють навчальні об'єкти, які концентруються на спеціальних сайтах (репозитаріях), що значно прискорює створення навчальних матеріалів та дистанційних курсів.

З одного боку, це методика створення інформаційного ресурсу – складової дистанційного курсу. Фрагментарне створення та використання мультимедіа робить його оптимальним, не перевантажує студента та не вимагає створення сценарію (або декількох варіантів) навчального процесу. А головне, дозволяє досягти навчальної мети з меншими витратами та більшою ефективністю.

З іншого боку, на базі дистанційного курсу можна організувати гнучкий навчальний процес. Це може бути просто інформаційний ресурс, як це робиться в більшості університетів в Україні, або спільна діяльність студентів з активним спілкуванням з викладачем та поміж собою, тобто створення засобами ІКТ навчального процесу як соціального.

Усе це сприяє підвищенню мотивації та інтенсифікації пізнавальної діяльності студентів та дозволяє говорити про технології дистанційного навчання як інноваційні.

Стратегічний план інтеграції навчальної системи університету та технологій дистанційного навчання передбачає поступове впровадження від формування єдиного освітнього інформаційного простору (ЄОІП) на перших етапах до використання дистанційних курсів у навчальному процесі та надання кращим курсам університету статусу відкритих навчальних ресурсів.

Аналіз показує, що для формування ЄОІП найбільше підходить система управління навчальним процесом Moodle, що супроводжується світовою спільнотою програмістів, має відкритий код і вільно розповсюджується

Така інтеграція створює навчальну систему університету. Ця система забезпечує якість навчання та складається з підсистем: організаційної, підвищення кваліфікації викладачів, методичного забезпечення (методик створення інформаційних матеріалів та проведення навчального процесу), організаційних заходів керування навчальним процесом, моніторингу, технічного та програмного забезпечення. ЄОІП на базі Moodle робить таку систему прозорою і зрозумілою як викладачеві так і студенту.

Сучасний університет – це інформаційно-освітній простір відкритих освітніх ресурсів, МООС, дистанційних курсів, в якому гнучкий навчальний процес з використанням сучасних інформаційних технологій у змішаному навчанні дозволяє студенту обирати шляхи навчання та контролювати свій прогрес.

Створення електронного університету передбачає побудову розподіленої системи, що реалізує вирішення повного спектру завдань, пов'язаних з управлінням, з наданням та отриманням освітніх послуг.

Найголовніша складова електронного університету – це система дистанційного навчання. Мета розвитку дистанційного навчання в університеті - це, в першу чергу, підвищення якості навчання та мотивації студентів всіх форм навчання з використанням сучасних педагогічних технологій.

Серед дистанційних курсів університету велику роль мають відігравати відкриті дистанційні курси. Це реклама університету, можливість залучати нових студентів та магістрів до навчання в університеті, можливість кооперуватись з іншими університетами та використовувати найкращі навчальні курси. Проведення сумісно з іншими університетами МООС з використанням змішаного навчання може підвищити якість навчання та мотивацію студентів.

Результативність курсу для слухача визначається самим слухачем залежно від його цілей.

сМООС (коннективістські МООС) потрібні університетам для підготовки магістрів, аспірантів, докторантів. Такі курси повинні бути міжуніверситетськими, створюватись командою фахівців у відповідному напрямку. Для підготовки магістра велике значення має можливість спілкуватися з носіями інформації, погляди яких не завжди співпадають. Слід зазначити, що всі учасники навчального процесу повинні мати навички куратора змісту, тобто вміти переробляти великі обсяги інформації.

Змішані курси можуть бути використані для вирішення цілого ряду проблем:

- Для університетів змішані курси можуть бути частиною стратегії для компенсації аудиторій, а також як спосіб заохочення співробітництва викладачів.
- Для викладачів змішані курси можуть бути методом використання нових можливостей технологій і переходу до дистанційного навчання.
- Для студентів змішані курси пропонують зручності онлайн навчання в поєднанні з соціально-навчальною взаємодією.

Змішане навчання вирішує наступні завдання:

- розширити освітні можливості студентів за рахунок доступності та гнучкості, врахування їх індивідуальних освітніх потреб, а також темпу і ритму освоєння навчального матеріалу;
- стимулювати формування суб'єктної позиції студента: підвищення його мотивації, самостійності, соціальної активності, рефлексії та самоаналізу і, як наслідок, підвищення ефективності освітнього процесу в цілому;

- трансформувати стиль педагога: перейти від трансляції знань до інтерактивного взаємодії зі студентом, сприятливому конструюванню власних знань;
- персоналізувати освітній процес: учень самостійно визначає свої навчальні цілі, способи їх досягнення, враховуючи свої освітні потреби, інтереси та здібності, вчитель же є помічником студента.

Умови експоненціального зростання кількості інформації в мережі і поява нових технологій обумовлює необхідність вміти працювати з інформацією і використовувати її в поточній роботі.

Курирування змісту - акт постійного виявлення, відбору та поширення кращого і найбільш відповідного онлайн-контенту різних типів та інших інтернет-ресурсів по конкретній темі, щоб відповідати потребам конкретної аудиторії.

У сучасному електронному університеті на базі політики відкритих освітніх ресурсів можна виділити такі напрями роботи: доуніверситетська, базова, загальнофахова, спеціальна, магістерська підготовки. Загальнофахова та магістерська підготовки повинні обов'язково включати ведення студентами портфоліо (рис. 1).

Доуніверситетська підготовка

До університетську підготовку підтримують куратори змісту за напрямами. Вони забезпечують профорієнтаційну роботу в соціальних мережах та контакти і зворотний зв'язок з викладачами, батьками та школярами.

Вони допомагають проводити короткотермінові відкриті дистанційні курси для школярів з професійної орієнтації та курси підвищення рівня з базових дисциплін, вебінари для школярів – зустрічі з провідними фахівцями університету.

Базова підготовка студента – це:

1. Створення системи тестування з базових дисциплін середньої школи для підвищення рівня підготовки студентів першого курсу.
2. Використання МООС з базових дисциплін для студентів університету та всіх бажаючих, кооперація з іншими університетами, створення єдиної бази з тестування по всім дисциплінам.
3. Використання змішаного навчання на базі МООС з базових дисциплін за технологією: викладач організує навчальний процес в залежності від обраного кваліфікаційного напрямку.
4. Студенти отримують навички створення та супроводження портфоліо на базі мережі університету. Такі портфоліо використовуються для моніторингу навчального процесу.

Рис. 1 Складові електронного університету

Загальноспеціальна підготовка

На цьому етапі у навчальному процесі використовуються дистанційні курси з різних дисциплін та на їх базі проводиться змішане навчання. Такий підхід можна використовувати для фахових дисциплін з невеликою кількістю студентів. Для деяких загально спеціальних дисциплін використовуються xMOOC.

Магістерська підготовка має включати:

1. Введення для магістрів курсу «Інформаційні технології дослідника (Куратор змісту)» та інших у дистанційному форматі MOOC з активним залучення фахівців кафедр для аудиторних занять.
2. Створення сумісно з корпораціями відкритих онлайн курсів для магістрів з актуальних напрямів підготовки та підвищення кваліфікації фахівців промисловості.
3. Сумісно з іншими університетами України створення коннективістських MOOC з сучасних наукових напрямів на базі різних наукових шкіл.

Система підготовки викладача

В університеті вже існує повномасштабна система підвищення кваліфікації викладачів – це відкриті онлайн курси та короткотермінові заходи для викладачів (і не тільки університету). Відкриті дистанційні курси забезпечують підготовку з технології розробки дистанційного курсу, експертизи дистанційного курсу, практикума тьютора, технології роботи у системі Moodle, хмарні технології, куратор змісту, тощо.

Таким чином, університет може створити професійну екосистему - сукупність зовнішніх зв'язків, організаційних, особистих та взаємодіючих елементів (зміст, люди, програмне забезпечення, послуги, програми і т.ін.), яка допомагає людині:

- Виконувати свою роботу;
- Вирішити проблеми з продуктивністю;
- Спілкуватися і співпрацювати з іншими;
- Самовдосконалюватися для поточної роботи і / або майбутньої кар'єри;
- бути в курсі того, що відбувається в їх галузі або професії, щоб зберегти свою актуальність і бути затребуваним.

3. Основні положення стратегії розвитку сучасного університету в ХНАДУ.

3.1 Мета розвитку сучасного університету в ХНАДУ:

- реалізація нових форм взаємодії учасників освітнього процесу;
- надання якісних освітніх послуг населенню і бізнесу;
- підтримка і розширення можливостей самоосвіти громадян;
- зниження впливу фактора географічного місцеположення на можливість отримання освіти та освітніх послуг.
- підготовка студента до роботи на сучасному ринку праці;
- забезпечення рівних можливостей в отриманні вищої освіти.

3.2 Завдання розвитку сучасного університету:

- підготовка студентів до використання інформаційних технологій;
- створення єдиного освітнього інформаційного простору;
- розробка дистанційних курсів для підтримки навчального процесу;
- підготовка молодих викладачів до проведення педагогічного процесу з використанням дистанційних технологій;
- впровадження дистанційних технологій у очну та заочну форми навчання;
- підготовка молоді до вступу в університет;
- впровадження дистанційних технологій у систему підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників;
- Розвиток інфраструктури дистанційного навчання;
- Розробка нормативних документів з організації дистанційного навчання;
- Підготовка викладачами інформаційного забезпечення навчального процесу;
- Підготовка викладачів із розробки дистанційного курсу;
- Підготовка викладачів до проведення дистанційного навчання;

- Підготовка викладачів з використання нових інформаційних технологій;
- Підготовка студентів до використання дистанційного та змішаного навчання;
- Технічна підтримка викладачів та студентів;
- Впровадження дистанційних технологій у систему підготовки робочих спеціальностей.

Мета формування ЄОП, як системоутворюючого фактору:

- Об'єднати існуючі ресурси на базі сучасних технологій;
- Забезпечити постійний моніторинг якості знань студентів різних форм навчання;
- Сприяти формуванню бази знань через так звані динамічні карти пам'яті.

3.3 Основні стратегічні напрямки розвитку сучасного університету в ХНАДУ:

- Аналіз потреб університету у розвитку технологій дистанційного навчання та розробка планів їх досягнення;
- Формування кадрового персоналу та його підготовка з технологій дистанційного навчання;
- Розвиток технічного та програмного забезпечення дистанційного навчання;
- Створення системи оцінювання якості дистанційних навчальних програм та навчального процесу.

3.4 Етапи впровадження технологій дистанційного навчання у навчальний процес університету

Підготовчий етап:

- Проведення ознайомчих семінарів для провідних викладачів факультетів;
- Організація постійно діючих курсів підвищення кваліфікації викладачів з розробки дистанційних курсів;
- Реорганізація освітнього порталу на базі середовища Moodle у єдиний інформаційний навчальний простір;
- Підготовка пропедевтичних дистанційних курсів з методів навчання для студентів;
- Підготовка дистанційних курсів з технологій дистанційного навчання для викладачів університету;
- Проведення пілотного змішаного навчання студентів з використанням дистанційних курсів за окремими дисциплінами;
- Організація моніторингу якості навчання за окремими дисциплінами;

- Підготовка дистанційних курсів для школярів, що планують навчатися в університеті;
- Підготовка дистанційних курсів для підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників промисловості;
- Підготовка дистанційних курсів для різних робочих професій;
- Підвищення рівня технічного забезпечення комп'ютерної мережі університету;
- Проведення інформаційної роботи щодо технологій дистанційного навчання через засоби масової інформації університету.

Основний етап:

- Використання дистанційних курсів у традиційному (змішане навчання) та заочному навчанні;
- Постійно діючі курси підвищення кваліфікації різного рівня для молодих та досвідчених викладачів університету;
- Постійно діючий семінар з технологій дистанційного навчання;
- Постійна підтримка викладачів з методики використання нових інформаційних технологій у навчальному процесі;
- Моніторинг якості навчання з використанням освітнього інформаційного простору університету;
- Організація та проведення дистанційного навчання для школярів, що планують навчатися в університеті;
- Організація та проведення дистанційних курсів підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників промисловості з можливістю створення корпоративного університету;
- Формування відкритих навчальних ресурсів з кращих навчальних дисциплін університету.

4. Забезпечення впровадження і розвитку сучасного університету

4.1 Навчально-методичне забезпечення

- Матеріали, що регламентують методику та порядок проведення навчальних занять і контрольних заходів, практикумів, завдань, та послідовності виконання навчальних завдань.
- Методичні посібники та рекомендації для викладачів, що включають варіанти контрольних робіт та результатів виконання завдань.
- Інструкції з роботи із спеціалізованим програмним забезпеченням, матеріали моніторингу навчального процесу, електронні і печатні видання по тематиці дистанційного навчання.
- Методичні матеріали і розробки в галузі педагогіки, дидактики і психології освіти стосовно використання освітніх технологій.

4.2 Нормативне-правове забезпечення.

Зовнішні нормативні правові документи:

- Указ Президента України від 31.07.2000 року № 928/2000 "Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні";
- Наказ Міністерства освіти і науки України від 26.02.2001р. №91 "Про створення Координаційної ради Міністерства освіти і науки України з питань дистанційної освіти".
- Постанова КМУ "Про затвердження Державної програми "Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці" на 2006-2010 роки" від 7 грудня 2005 р. № 1153
- Постанова Верховної Ради України "Про затвердження Завдань Національної програми інформатизації на 2006-2008 роки" № 3075-IV від 4 листопада 2005 р.
- Рішення Колегії Міністерства освіти і науки України "Про стан і перспективи розвитку дистанційного навчання в Україні" від 23 червня 2005 р.
- Наказ Міністерства освіти і науки України від 21.01.2004 № 40 "Про затвердження Положення про дистанційне навчання", м. Київ
- Постанова Кабінету міністрів України від 23 вересня 2003 р. № 1494 "Про затвердження Програми розвитку системи дистанційного навчання на 2004-2006 роки", м. Київ
- Наказ Міністерства освіти і науки України від 07 липня 2000 № 293 "Про створення Українського центру дистанційної освіти", м.Київ
- "Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні" від 20 грудня 2000р.
- Указ Президента України "Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні" 31 липня 2000 року № 928/2000
- Закон України "Про Національну програму інформатизації" від 4 лютого 1998 року № 74/98-ВР

4.3 Внутрішні нормативно правові документи:

- Положення про організацію навчального процесу підготовки фахівців за кредитно-модульною системою в ХНАДУ;
- Відомість обліку успішності;
- Індивідуальний навчальний план студента. Методичні рекомендації щодо структури та ведення відповідно до вимог кредитно модульної системи навчання.
- Робоча навчальна програма дисципліни. Методичні рекомендації

щодо розробки відповідно до вимог кредитно-модульної системи організації навчального процесу.

- Методичні рекомендації щодо розробки електронних версій навчально-методичної літератури.
- Положення про надання освітніх послуг за дистанційною формою навчання у ХНАДУ.
- Методичні рекомендації щодо розробки електронного курсу для навчання за дистанційною формою.
- Інструкція з роботи тьюторів.
- Вимоги до дистанційного курсу.
- Документи що регламентують авторські права на навчально-методичні комплекси дистанційних освітніх програм і їх компоненти (право автора матеріалів сумісно с ХНАДУ), а також інші засоби і продукти створенні в процесі реалізації дистанційного навчання в ХНАДУ (в тому числі Освітній портал).

Усі розроблені в ХНАДУ або відібрані зовні навчально-методичні матеріали проходять обов'язкову експертизу в ХНАДУ в експертній комісії при ЛІТОс.

4.4 Інформаційно-технічне забезпечення.

Електронні компоненти навчально-методичних комплексів розміщуються в єдиному інформаційно-освітньому середовищі університету на базі віртуального навчального середовища MOODLE.

4.5 Методичні доробки університету

Надруковані посібники:

1. Кухаренко В.М., Сиротенко Н.Г., Молодих Г.С., Твердохлебова Н.Є. Дистанційний навчальний процес: Навчальний посібник / За ред. В.Ю.Бикова, В.М.Кухаренка – К.: Міленіум, 2005.-292 с.
2. Биков В.Ю., Кухаренко В.М., Сиротенко Н.Г., Рибалко О.В., Богачков Ю.М. Технологія розробки дистанційного курсу За ред. Бикова В.Ю. та Кухаренка В.М. Київ, Міленіум 2008. 324 с.
3. Андреев О.О., Бугайчук К.Л., Каліненко Н.О., Колгатін О.Г., Кухаренко В.М., Люлькун Н.А., Ляхоцька Л.Л., Сиротенко Н.Г., Твердохлебова Н.Є. Педагогічні аспекти відкритого дистанційного навчання. За ред. Андреева О.О., Кухаренка В.М. – Харків.: ХНАДУ, 2013. – 212 с.
4. В.М. Кухаренко, Ю.М. Главчева, О.В. Рибалко. Куратор змісту: навчально-методичний посібник / За заг. ред.. В.М. Кухаренка.– Харків: НТУ "ХНАДУ", 2016. – 170 с.
5. В.М.Кухаренко, С.М.Березенська, К.Л.Бугайчук, Н.Ю.Олійник, Т.О.Олійник, О.В.Рибалко, Н.Г.Сиротенко, А.Л.Столяревська Теорія та практика змішаного навчання : монографія. / За ред. В.М.Кухаренка – Харків: НТУ "ХНАДУ", 2016. – 284 с.

Розроблені відкриті дистанційні курси для реалізації концепції

1. Технологія розробки дистанційного курсу – для підвищення кваліфікації викладачів (72 год) – розроблено у 2001 році, постійно модернізується;
2. Практикум тьютора – для підвищення кваліфікації викладачів (72 год) – розроблено у 2003 році, постійно модернізується;
3. Експертиза дистанційного курсу – для підвищення кваліфікації викладачів (72 год) – розроблено у 2013 році;
4. Куратор змісту – для магістрів, аспірантів, викладачів, наукових співробітників (72 год) – розроблено у 2013 році;
5. Дистанційне навчання для керівників – для підвищення кваліфікації завідувачів кафедр (72 год) – розроблено у 2016 році.

Досвід проведення дистанційного навчання

- Коннективістські відкриті дистанційні курси для викладачів з 2011 року;
- Відкриті дистанційні курси для викладачів з 2012 року.

5. Очікувані наслідки розвитку сучасного університету в ХНАДУ

1. Реалізація ресурсних можливостей університету для підвищення якості навчання за рахунок оновлення змісту навчання та методів навчання, в тому числі особистісного підходу у навчанні;
2. Поширення доступу громадян до освітньо-професійних програм вищої освіти з використанням сучасних відкритих інформаційних ресурсів;
3. Індивідуалізація процесу навчання у відповідності до потреб, особливостей і можливостей кожного слухача, а також постійного розвитку особистості з метою подальшого самостійного навчання на протязі життя.
4. Збільшення кількості споживачів освітніх послуг університету будь-якого рівня, в тому числі незалежно від місця їхнього проживання;
5. Підвищення якості освітніх послуг шляхом залучення до проведення навчання висококваліфікованих викладачів, фахівців-практиків з різних галузей;
6. Розширення можливості громадян в одержанні безперервної освіти впродовж усього життя;
7. Допомога засобами технологій дистанційного навчання у створенні для громадян додаткових робочих місць за рахунок підвищення їхньої професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації, в тому числі в сфері високих технологій;
8. Підвищення конкурентоспроможності університету на українському та світовому ринку освітніх послуг за рахунок істотного підвищення рівня кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних кадрів, підвищення рівня комп'ютерного,

програмного та телекомунікаційного оснащення, створення, накопичення і постійного удосконалення освітніх ресурсів, які використовуються для дистанційного навчання;

9. Стимулювання розв'язку окремих соціальних проблем регіону, зокрема у забезпеченні соціалізації та психологічної підтримки засобами дистанційного навчання проблемних груп населення (громадяни з особливими потребами, безробітні, військовослужбовці строкової служби, особи, що знаходяться в місцях позбавлення волі, тощо).

**Програма роботи з впровадження технологій дистанційного навчання
в ХНАДУ у 2016/20 навчальних роках**

№		Відповідальний	Терміни
1	Проведення ознайомчих семінарів для провідних викладачів;		
2	Організація постійно діючого семінару з технологій дистанційного навчання;		
3	Організація постійно діючих курсів підвищення кваліфікації викладачів з розробки дистанційних курсів та проведення дистанційного навчального процесу;		
	Організація курсів підвищення кваліфікації для завідувачів кафедр;		
	Щорічне проведення відкритого дистанційного курсу для магістрів, аспірантів та викладачів «Інформаційні технології дослідника»		
4	Реорганізація освітнього порталу на базі середовища Moodle у єдиний інформаційний навчальний простір;		
5	Підготовка пропедевтичних дистанційних курсів з методів навчання для студентів;		
6	Підготовка дистанційних курсів з технологій дистанційного навчання для викладачів університету;		
7	Підготовка дистанційних курсів для школярів, що планують навчатися в університеті;		
8	Підготовка дистанційних курсів для підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників промисловості;		
9	Проведення інформаційної роботи щодо технологій дистанційного навчання через засоби масової інформації університету.		
10	Розробка методичних вказівок для розробників дистанційних курсів		